

народите и за бъдещето управление на свободна България. Тези идеи и възгледи са изложени в едно негово писмо, и ние по-нататък ще ги съобщим на читателите.

От Ловеч Левски заминал за Търновския окръг. Тука той, било със съдействието на отца Матей Преображенски, било с онова на Христо Иванов книговезец, обиколил всички градове и по-големите села. Навсякъде се мъчил да свиква младежите, с които по-рано приказвал по народното дяло, и ги подканял да образуват комитети. Христо Иванов образувал комитет в Търново по-рано и посрещнал Левски, та двамата обиколили Горне-Ореховица, Лясковец, Полекраище; Левски обиколил отново Елена, Трявна, Дряново, Севлиево, Габрово, Шипка. А оттам Стара-Загора, Чирпан, Пловдив, Т.-Пазарджик, София, Къстендил, Дупница, Самоков, Карлово, Сопот. На всякъде, с малки изключения апостола образувал от посветените в дялото хора местни революционни комитети, макар с твърде малък брой членове.

През февруари 1870 г., както е известно, се издал султански ферман, с който се учреждавала българската екзархия. Тази народна сполука подигнала доста високо патриотическия дух на българите. Чорбаджиите, старците, духовенството из България ликували за победата над фенерската патриаршия. Това повдигнато настроение доста улеснявало задачата и на Левски, който можал да използва младежите и за друга победа още по-